

ВІСЬО

КОЛИ РАДІЄ НЕБО

У Дніпрі охрестили близько 500 новонавернених християн

Ще з самого ранку 22 липня на березі Дніпра біля пам'ятника Магдебурзькому праву було людно. Останні приготування сцени, репетиція оркестру і... тиха молитва про погоду. Дощик перестав мрячити десь о пів на десяту, перед тим, як колона охрещуваних у білосніжних одежах рушила вниз по Володимирському узвозу до пам'ятника Магдебурзькому праву. Коли всі зайняли свої місця і заспівав хор, сонце осяяло всю кількатисячну громаду.

Таке масштабне водне хрещення, яке приурочили до 1030-річчя хрещення Київської Русі-України, Українська Церква Християн Віри Євангельської проводить уперше. Близько 500 ново навернених християн (здебільшого це молоді люди) приїхали з різних областей України, щоб в урочистій обстановці публічно засвідчити свою віру та обіцяти служити Богові в добрій совісті.

(Закінчення на 4-й стор.)

ВІРА ДИВИТЬСЯ ВГОРУ

Страх обертається на-
зад. Тривога роззираєть-
ся навколо. Віра – дивить-
ся вгору.

Скількох співвітчизників сьогодні характеризують перші два речення? Війна, якої ми не хотіли, забирає людські життя, руйнує домівки, розлучає рідних. Люди не лише втрачають найцінніше. Вони гублять впевненість в усьому.

Серця українців охоплює страх, тривога за себе і близьких, і неймовірно важко за таких обставин мати віру

– розміром хоча би з гірчичне зернятко.

Це природно, і це легко зрозуміти. Але знаєте, що? Справжня віра народжується тоді, коли особливо важко, коли боляче до надврусу душі. Про це свідчить життєвий досвід людей, яких можна назвати героями віри.

Прочитайте історії апостола Павла та інших апостолів. Прочитайте історії віруючих, котрі зазнавали переслідувань за часів Нерона. Послухайте тих, хто пережив репресії, тортури, голод, війну за комуністичних часів. Пережив – і вистояв.

Саме важкі і навіть трагічні обставини змусили всіх цих людей не

оглядатися, не роззиратися навколо, а дивитися вгору. Тобто вірити. Вірити в епіцентрі вогненного випробування, а не на спокійних хвилях легкого, багатого, ситого життя.

В епіцентрі кровопролиття і хаосу можна побачити безліч свідчень Божої любові та підтримки. Про це говорили навіть ті, кого до того моменту важко було назвати віруючими. Це ще один доказ: Господь – там, де найважче. І віра саме в Такого Бога – Ісуса Христа, Який був в епіцентрі страждання на хресті і Який сьогодні з нами, – допомагає дивитися вгору.

Чи вірите ви?

Ще одну церкву закрила окупаційна влада на Донеччині

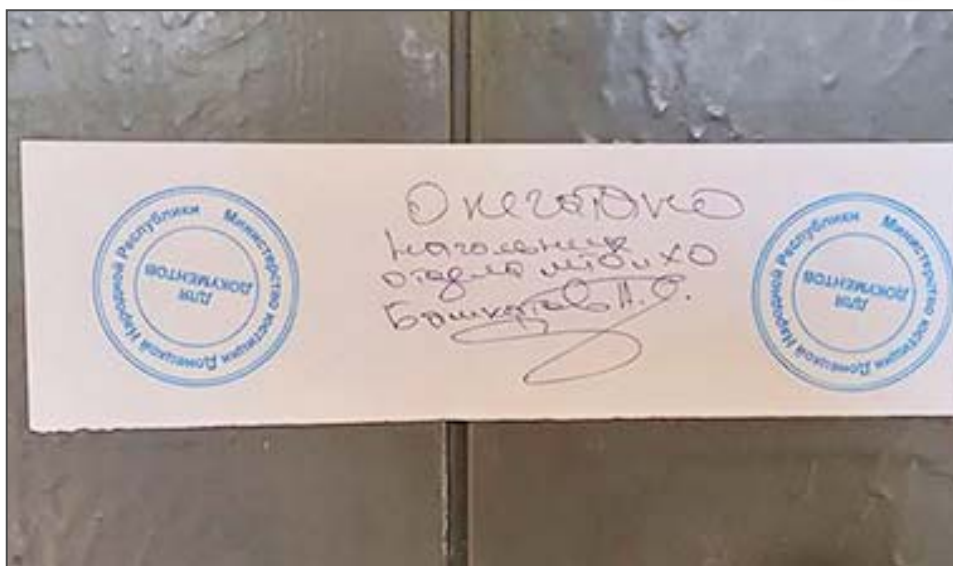
Озброєні представники окупаційної адміністрації міста Макіївки Донецької області конфіскували молитовний будинок церкви євангельських християн-баптистів «Нове життя».

За словами пастора церкви
Олександра Мосейчука, інци-
дент стався 6 липня 2018 року.

«**Б**лизько полудня прийшли сім представників влади, серед них були озброєні, і сказали, що наша будівля нам більше не належить. Попри всі вмовляння і переговори будівлю було опечатано», – розповів пастор.

Він також повідомив, що за чотири роки війни понад 700 людей отримали духовну і матеріальну допомогу від Макіївської церкви «Нове життя». «Крім духовної їжі, голодні отримували хліб, роздягнені – одяг, а роззвіті – взуття».

Як повідомляв ІРС, це вже не перший випадок закриття храмів і молитовних будинків на

Донеччині окупаційною владою, яку підтримує Росія. Нова хвиля релігійних переслідувань віруючих різних конфесій на окупованих

територіях почалася з самого початку 2018 року.

Самопроголошена влада в Донецьку і Луганську прийняла так звані «закони», якими

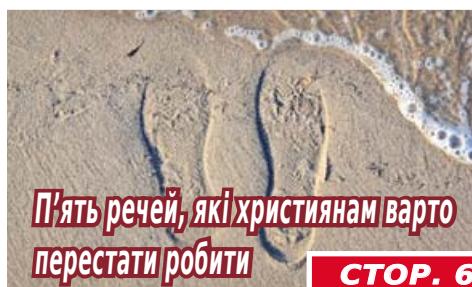
зобов'язала перереєструватися усі церкви і релігійні організації, окрім УПЦ (Московського патріархату). Після цього під загрозою заборони опинилася діяльність багатьох конфесій, які не підпадали під умовне визначення «традиційних», а деякі з них зазнали фізичних нападів та зазіхань на церковне майно.

Зокрема, 27 березня проросійські бойовики розграбували будинок молитви євангельських християн-баптистів в місті Стаханові Луганської області. 10 червня представники так званого «Фонду державного майна ДНР» без будь-яких пояснень закрили храм Святого Духа Української Православної Церкви Київського патріархату в Донецьку.

26 червня представники «МГБ ДНР» закрили мечеть в Донецьку, мотивуючи це нібито пособництвом терористам і проукраїнською пропагандою з боку місцевих мусульман.

Нагадаємо, що в щорічному звіті USCIRF заявила, що Росія відповідальна за релігійні злочини на Донбасі і в Криму у зв'язку з фактичним контролем цих окупованих територій.

Інститут релігійної свободи.

«До смирення можна прагнути, але похвалити себе за смирення неможливо».

ХРЕЩЕННЯ 1030 РОКІВ ТОМУ І ЦИВІЛІЗАЦІЯ

Саме вони створили сучасну цивілізацію – послідовники Ісуса з Назарету. Це вже пізніше нам «пояснять», що Церква і віруючі – вороги науки, прогресу і демократії...

Християни стали основоположниками системи освіти. Майже всі найвидатніші університети світу засновані як біблійні школи і духовні семінарії.

Знаменитий Оксфордський університет був створений в 1117 році винятково для того, щоб дати церковним служителям серйозну освіту – як богословську, так і природничу. Адже саме ця категорія громадян була відповідальна не лише за духовне годування пастви, але й за загальну її просвіту. Це вже пізніше в стінах цієї альма-матер Річард Докінз – «найзнаменитіший атеїст сучасності» – почне усім доказувати, що він походить від мавпи.

Те ж саме стосується і великої американської трійки університетів: Гарварда, Йєля і Принстона. Перший названий на честь місіонера Джона Гарварда і спочатку навчав духовенство. Другий створили священники-пуритани; його студенти жили на загальній території і разом зі своїми наставниками відвідували недільне богослужіння. Третій заснував у середині XVIII ст. священник Джонатан Дікінсон, у нього ж удома проходили перші заняття.

Це пізніше студентам будуть забороняти голосно молитися в кемпусах в Ім'я Христа, бо це нібито когось дискримінує.

Київську академію створили в XVII ст. митрополит Петр Могила і православні братства. Це пізніше в Києво-Могилянській академії будуть проводити порноиставки, протестуючи проти «релігійного ханжества і мракобісся».

Саме християни заклали основи точних наук.

Паскаль, Пастер і Джоуль були одночасно дослідниками природи і дослідниками Біблії. А Ньютон взагалі мав репутацію професійного богослова і тому писав: «Небесний Владика управляє всім світом як Володар всесвіту... Він досконалий, ми шануємо Його і схиляємося перед Ним з причини Його безмежної влади».

Це вже потім з'явиться Чарльз Дарвін і подібні «вчені», які всім «відкриють очі», нібито Бога немає, людина походить від мавпи, а Церква – богослови – вороги науки.

Саме християнські монахи почали навчати дітей грамоти, створюючи таким чином перші загальноосвітні школи. Це вже пізніше нам «пояснять», що в школах немає місця релігії, а предмет «Християнська етика» в епоху знань і просвіти шкодить підростаючому поколінню.

Знову ж саме освічені монахи – Мефодій і Кирило – впорядкували старослов'янську буквенну писемність і алфавіт, що дозволило навчати грамоти народ і переписувати церковні твори.

Книгодрукування, яке винайшли Гутенберг у Західній Європі (XV ст.) і Федоров на наших

теренах (XVI ст.), призначалося для друкування текстів Святого Письма. Це вже пізніше друкарські верстати стануть використовувати для того, щоб виготовляти радянські плакати з атеїстичною пропагандою.

Саме християни приносили грамоту, медицину і загальну просвіту у віддалені кутки Африки. Такі, як місіонер Давид Лівінгстон, присвятили своє життя служінню забутих племенам, а також принесли у стару Європу колосальні об'єми невідомої інформації про так званий Чорний континент. Це вже пізніше іноземним християнським місіонерам доведеться припинюватися в посольствах і щось доказувати, щоб отримати право відвідати іншу країну.

Саме при храмах, молитовних домах і монастирях у Європі створювали перші лікарні і госпіталі. Це вже пізніше у Великобританії звільнять віруючу медсестру з роботи за те, що вона запропонувала пацієнтці за неї помолитися.

Саме ті, хто вірив у Христа, піднесли цінність людини, створеної за образом і подобою Бога. Християни заклали основи європейської

демократії і принцип прав людини. Але при цьому еталоном для життя і мірилом добра і зла продовжували оголошувати Святе Письмо.

Це вже пізніше нам повідомлять, що етичного еталону не існує, а шведського пастора посадять у в'язницю за осудження гомосексуалізму, таким чином повністю дискредитує принцип свободи слова. Це лише в 1920-му ленінський Наркомздрав уперше в історії оголосить легальними аборти. Пізніше до цього рішення пристануть і в США – 1973-го, через рішення Верховного Суду. Таким чином знівельовали фундаментальне конституційне поняття – «право на життя».

Це Роберт Шуман, ревний християнин-католик і голова МЗС Франції, озвучив у 1950-му пропозицію сформувати Європейське Об'єднання вугілля і сталі, яке стало основою для створення Європейського Союзу. Християнська віра просочувала всю політику Роберта Шумана. Це вже пізніше європейські парламентарі категорично відмовляться в проєкті європейської конституції згадати роль християнства в історії Європи і ЄС.

Саме послідовники Христа привели до процвітання південну частину Корейського півострова – молитвою і чесною, наполегливою працею. Зі зруйнованої буддистської і шаманської країни в 1950 році Південна Корея перетворилася на процвітаючу християнську країну з лідируючими промисловими брендами. Саме в цій країні тепер найбільший у світі християнський церковний прихід, який налічує більше 800 000 (!) членів – євангельська церква Йоїдо в Сеулі.

І наостанок – сьогодні туристам нічого було б навіть фотографувати в Європі, якби не християнська спадщина, у тому числі архітектурна і живописна.

Це вже потім ми ввійдемо в епоху тотального нігілізму. І чим закінчиться ця епоха – відомо лише Богу.

Руслан КУХАРЧУК.

На Донбас відправлено 90 тонн гуманітарної допомоги

Віряни Всеукраїнського союзу церков євангельських християн-баптистів у рамках чергового гуманітарного проєкту, який стартував у липні, доставили близько 90 тонн вантажу на схід України. Отримати харчові та гігієнічні набори цього разу зможуть близько 20 тисяч дітей та дорослих.

Загалом, як повідомляє прес-служба ВСЦ ЄХБ, упродовж трьох останніх років мешканці Донеччини та Луганщини отримали понад півтори тисячі тонн гуманітарних вантажів.

Таку допомогу євангельсько-баптистське братство змогло реалізувати спільно з місцевими церквами, об'єднаннями та партнерськими організаціями. Зокрема такими, як Європейська баптистська федерація, німецька благодійна організація «Хліб для світу» (BROT FÜR Die Welt), «Німецька баптистська допомога», «Допомога під час катастроф».

Враховуючи вантаж поточного місяця, загалом благодійну допомогу вже отримали 170 тисяч осіб на Донеччині та Луганщині.

Допомога призначена для усіх, хто опинився у великій скруті та на межі виживання. Це стосується мешканців так званої сірої зони, території, підконтрольної Україні. Є населені пункти, де хліб завозиться лише раз за тиждень.

Гуманітарні проєкти поширюються на сім'ї з неповнолітніми дітьми, на тимчасово переселених людей з обмеженими можливостями, багатодітних сімей та людей похилого віку.

«На жаль, з 1 липня 2015 року влада так званих «Л/ДНР» заборонила проведення гуманітарних вантажів з України на непідконтрольну їй територію. Однак ми здійснюємо допомогу настільки, наскільки дозволяють нам сили, можливості і ресурси упродовж чотирьох років військового конфлікту», – розповідає Володимир

Іваницький, координатор відділу гуманітарних проєктів Всеукраїнського союзу церков ЄХБ.

Для роботи з гуманітарним вантажем баптистське братство має два логістичні центри у цих двох областях. Звідси вантажі розподіляються на великі церкви таких міст, як Бахмут, Костянтинівка, Лисичанськ, Маріуполь та інші. І вже з цих церков йде розподіл на малочисельні та сільські церкви. Місцеві служителі доставляють допомогу у віддалені села, на хутори, туди, де населення відчуває потребу.

Відтак гуманітарна допомога поширюється не через відділи соціального захисту чи інші організації, а за допомогою місцевих євангельсько-баптистських громад. Волонтери з церков, які беруть участь у цьому служінні, нерідко наражаються на небезпеку, оскільки працюють по всій лінії розмежування, де не рідкість – вибухи снарядів і мін.

«Люди потребують не лише харчових та гігієнічних наборів, засобів обігріву та ліків. На цих територіях поширена передчасна смерть від стресових переживань, інсультів та інфарктів. Тому слова підтримки, розради, підбадьорення від віруючих людей стають неоціненною допомогою для тамтешніх жителів», – зазначає прес-служба ВСЦ ЄХБ.

НА ЗАКАРПАТТІ СТВОРИЛИ МІЖКОНФЕСІЙНУ ДУХОВНУ РАДУ

Декларацію про створення Міжконфесійної духовної ради Закарпаття підписали представники 12 конфесій. Про це пише Держ.Закарпаття.

19 липня у камінній залі Закарпатської облдержадміністрації священнослужителі 12 релігійних конфесій провели спільну молитву за воїнів 128-ї окремої гірсько-штурмової бригади, які повертаються на Донбас для захисту України. Захід у такому форматі відбувся вперше.

У ході зібрання присутні підписали документ

– Декларацію про створення Міжконфесійної духовної ради Закарпаття.

«Ми об'єдналися в молитві за долю України, за долю наших воїнів, яких знову відправляють на схід України боронити рідну землю. Сьогодні в нас історичний день в організації Міжконфесійної духовної ради Закарпаття, створення якої підтримали 12 конфесій. Тут ми будемо вирішувати долю нашого народу, звертатися до представників влади, аби спільно ухвалювати рішення для кращої долі рідної України», – зазначив старший єпископ Української Вільної Церкви Християн Євангельської Віри Василь Райчинець.

ГАННА ГОПКО РОЗПОВІЛА ПРЕДСТАВНИКУ ДЕРЖДЕПУ США ПРО ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ЗА ВІРУ В КРИМУ ТА В ОРДЛО

Голова Комітету у закордонних справах ВРУ Ганна Гопко, перебуваючи з робочим візитом у Вашингтоні, взяла участь у круглому столі з питань релігійних свобод.

Депутатка також разом з послом України в США Валерієм Чалим провела зустріч з послом з особливих доручень Державного департаменту США з питань міжнародної свободи релігій Семом Браунбеком. Про це повідомляє офіційний веб-портал ВРУ.

Голова Комітету у закордонних справах виступила з закликом до міжнародної спільноти щодо посилення впливу на Росію з метою забезпечення дотримання прав людини в тимчасово окупованому Росією Криму та на Донбасі.

Вона наголосила на продовженні постійних утисків Росією свободи віросповідань, релігійних переслідувань та систематичного застосування тортур проти громадян. Окремий наголос було зроблено на критичній ситуації з політ'язнями Кремля, необхідності підтримки та рішучих дій міжнародних партнерів для звільнення заручників. Голова Комітету у закордонних справах підтвердила відданість України принципам толерантності та недискримінації в українському суспільстві.

Віктор ВОЗНЮК
Завідувач відділу освіти
УЦХВЄ

Повернення в Едем

«Вірний Бог, що ви через Нього покликані до спільноти Сина Його Ісуса Христа, Господа нашого» (1Кор.1:9).

Спілкування людини з Богом почалося в Едемі. Уже там були закладені обов'язкові умови спілкування з Творцем. І одна з ключових умов цього спілкування – вільна воля, право вільно обирати. Тобто спілкування приємне, коли воно не з примусу, а за бажанням, з любові. Якщо людина не матиме вільного вибору, то вона не зможе повною мірою любити.

Тому Бог свідомо пішов на цей крок і дав нам вільну волю, хоча знав, що буде гріхопадіння, тому навіть передбачив план спасіння. Але зробив Він це для того, щоб у нас активізувати любов, щоб наші стосунки з Ним були не односторонніми. І дотепер Бог настільки поважає нашу волю, що ніколи насильно не змушує спілкуватися з Ним.

Розрив стосунків

Трагедія в Едемі призвела до розриву стосунків із Богом. І тривалий період люди не шукали спілкування з Богом. Ось що каже Писання: «А Сифові теж народився був син, і він назвав імення йому: Енош. Тоді зачали були призивати Ймення Господнє» (1 М. 4:26). Тобто три покоління людей не прикликали Ім'я Боже. Уявіть собі, який добрий і терплячий Бог до людей! І дотепер Він чекає тієї миті, коли ми виявимо бажання спілкуватися з Ним особисто, а не просто «граємося в церкву».

Один мій знайомий розповідав, як він колихав свою дитинку. Сів на крісло-гойданку, прив'язав мотузку до руки і до колиски, взяв газету, читав і поколихував себе й малюка. І – задрімав. Час від часу прокидаючись, він знову колихав колиску й далі дрімав. В якусь мить його торкнула жінка й сказала: «Я дитину вже давно забрала».

На превеликий жаль, часто так буває й у спілкуванні з Богом: я в церкві, у спілкуванні з народом Божим, у групі прославлення, я, можливо, навіть проповідую, але не спілкуюся з Богом особисто. Я ніби «гойдаю» своє християнство, але самої суті в ньому немає. Та Бог терпеливий – Він чекає, коли ми захочемо мати з Ним спілкування.

Мойсеєва мрія

Одного разу Мойсей обрав 70 старійшин для вирішення певного питання. Та коли він попросив цих людей стати навколо скинії, двоє з них залишилися з народом. На старійшин, що стояли біля скинії, зійшов Дух Господній, і вони стали пророкувати. І раптом до Мойсея прибігає юнак і каже, що ті двоє, які не вийшли, але були в Мойсеєвому списку, також пророкують. Ісус Навин у ревності став казати: «Мойсею, заборони їм!». Але Мойсей відкрив йому та іншим, що були з ними, свою мрію: «О, якби то ввесь Господній народ став пророками, коли б дав Господь Духа Свого і на них!» (4 М. 11:29).

Мойсей розумів, що наявність у народі людей, сповнених Святим Духом, дає змогу правильно розподілити обов'язки, щоб не одна людина тягнула всю працю аж до знемоги. А щоб кожен, на кого зійшов Святий Дух, міг взяти на себе певну відповідальність, щоб охопити більшу ділянку праці або виконати певний обсяг роботи більш ефективно. І це залежить

від спілкування людей з Богом.

Азбука спілкування

Будучи обмеженими тілом, ми можемо бути лише в одному місці в певний час. Проте Бог одночасно скрізь – і це основний момент, який потрібно осмислити, щоб почати будувати спілкування з Богом.

Ісус каже: «Я Пастир... І вівиці Мої чують голос Мій». Як же цюмо навчитися?

У радянські часи атеїстична влада глушила християнські радіопередачі. Тому радіостанції змушені були постійно змінювати частоту трансляції. І щоб добре було чути, слухачам треба було постійно «підкручувати» приймач. Іноді ж, коли спрацьовувала «глушилка», було чути, що йдеться про Бога, але слова перекривалися тріском і дуже неприємним свистом.

Щось подібне можна спостерігати і в наших стосунках з Богом. Довкола звучить так багато різних голосів, які схожі на Божий голос, і з-поміж цього шуму-гаму треба вибрати правильний канал.

Цей чіткий канал – це Боже Слово, альтернативи нема. Тільки ретельне дослідження Святого Письма дає змогу чути ясний Божий голос.

Як же розрізнити, коли говорить Бог, а коли – не Він? Є принцип: диявол завжди наполягає, підштовхує діяти, не обдумавши. Бог спонукує, але говорить спокійно і дає час заспокоїтися, відчувати любов і з цією любов'ю вирішувати питання.

Іноді ми намагаємося ставити Богові умови. Наприклад, коли кажемо: «Боже, якщо Твоя воля – хай буде так, якщо ні – то зруйнуй це!». Так нічого не вийде. Це наше завдання – пізнавати волю Божу. Не намагаймося маніпулювати Богом, ставити йому ультиматуми замість того, щоб пізнавати волю Божу.

Засоби спілкування з Богом

Слово Боже закликає молитися безперестанку. І в нашому розумінні молитва – це своєрідний обряд, коли ми займаємо певне положення тіла й говоримо певні слова. Виходить, що молитися безперестанку просто неможливо. Але одне зі значень молитви включає в себе усвідомлення того, що у світі є Хтось могутнійший і величніший, Якому все у світі підвладне. І це наш Господь. Його присутність не залежить від того, наскільки голосною була молитва, наскільки натхненним був псалом чи ще від чогось. Він постійно на кожному місці. Але Він чекає кроку з нашого боку, нашого звернення до Нього, нашого бажання спілкуватися.

Часто буває, що ми просто говоримо, говоримо Богу – і більше нічого не робимо. Тоді не вистачає часу почути, що Бог хоче сказати нам. Ми кажемо «амінь», встаємо і – до побачення, до наступного монологу. Це неправильно. Справжня молитва повинна бути діалогом.

Та чи завжди в нас є бажання молитися?

Іноді хочеться поспати, прогулятися, відпочитися від усього. Що тоді робити? Хтось скаже: почати молитися. Але як молитися, якщо немає бажання? Кому потрібна така молитва? Здавалося б – конфлікт, але є одне слово, яке може нам допомогти вирішити цю ситуацію. Це слово «жертва» – здатність робити те, що вам не подобається, на користь іншого.

Пригадує один випадок зі свого життя. У мене троє синів, які за графіком по черзі мють посуд. Звісно, їм не хочеться цього робити. І от одного разу була черга середнього сина, Артема, а по нього прийшли хлопці й покликали грати у футбол. Він сказав: «Ні, я мушу посуд вимити». Тоді моя дружина каже: «Добре, синку, йди, я помию». Він вже зібрався виходити, але раптом повернувся й сказав: «Ні, мамо, ти й так багато миєш. Я зроблю це». Син став мити посуд, а я поглянув на свою дружину – по щоці текла сльоза. Я відчував те саме, але стримував свої емоції. І знаєте, що ми відчували? Що ми його дуже-дуже любимо.

Тому коли не хочеться молитися, йти в церкву, читати Біблію (а таке буває в житті кожної людини), прийміть конкретне рішення протистояти цюмо й молитися, читайте чи йдіть на служіння, жертвуючи власними бажаннями. Це подобається Богові. Це жертва. Це той жертвник спілкування, на якому починають будуватися справжні стосунки з Богом.

Ще один із каналів (але не єдиний), через який можна отримати інформацію від Бога, – внутрішній голос. Ми звикли, що в церкві лише певні люди наділені дарами, але можу запевнити, що Бог до всіх нас говорить, і зокрема через внутрішній голос. Особливо тоді, коли ми потрапляємо в безвихідні ситуації, коли самі не можемо вирішити проблем, які прийшли в наше життя. І якщо ми приносимо ці складні й незрозумілі для нас ситуації Богові, то згодом отримуємо заспокоєння і ясність – так, ніби хтось увімкнув світло в темній кімнаті.

Звісно, я не рекомендую вдаватися до містичизму, тобто добиватися того, щоб Бог заговорив із вами. Практика свідчить, що до людей, які самі добивалися, щоб Бог із ними безпосередньо говорив, хтось-таки заговорив, але не Бог.

Бог по-особливому говорить в особливих ситуаціях, а щодня Він говорить до нас через Писання – і саме там ми повинні шукати Його голос. У Біблії є відповіді на всі наші питання, і те, що ми отримуємо через внутрішній голос, також базується на Слові Божому.

У 80-90 відсотках випадків Бог говорить із нами природно. Ми часто схильні до надприродного, очікуємо чудесного Божого втручання. Але Бог дав нам розум, щоб самим робити вибір. Він посилає нам людей, обставини, ситуації, у яких ми природним чином отримуємо відповіді на ті питання, які ставимо Богові. Тобто Господь говорить до нас через інших людей, спонукаючи тим самим мати спілкування один із одним і нагадуючи про принцип Тіла. Ми всі залежимо один від одного, ми не самодостатні. І ми зростаємо та будемося не лише в спілкуванні з Богом, а й у спілкуванні один із одним. І саме тому такі природні обставини є для нас відповіддю, тим Божим голосом для нас.

Якщо ми не є частиною Церкви, це позбавляє можливості чути й відрізнити Божий голос. Я говорю тут про духовний вимір, про духовне єднання з іншими християнами, бо можна

своє тіло «приносити» в дім молитви й тримати там дві-три години, але не бути частиною Тіла Христового.

Христос закликає нас перебувати в Ньому. Але що це означає на практиці? Це значить ділитися з Ним усіма своїми радощами й проблемами.

Один пастор розповідав, що в радянські часи вирішив зробити опалення в хаті. Він мав труби, батареї, але не мав котла. Шукав скрізь, де міг. Уже й заморозки почалися, а котел не знаходився. І ось вимучений, виснажений після тривалих пошуків, він нарешті згадав, що не розповів про цю проблему Богові. Після молитви вирішив читати Біблію, аж раптом задзвонив телефон. Телефонував брат, який мав духовні проблеми. Той пастор вислухав його, але своя проблема звучала не менш гучно. Давши певні поради братові, він вже хотів покласти трубку, як той каже: «У мене ще одна проблема...» Пастор мало не сказав, що тут своїх проблем вистачає, як той продовжив: «Не знаєш, кому потрібен котел?». Служитель аж присів із несподіванки й сказав: «Дякую, Господи, що Ти вчиш мене!».

Тобто основне в спілкуванні – спілкуватися. Чим більше ви ділитиметесь з Ісусом труднощами й радощами життя, тим більше перебуватимете в Ньому й тим більше відповідей отримаєте від Нього.

Перебувати в Христі – це не просто стояти поруч, це повністю довіритися Йому, ділитися з Ним усім, з чим ви стикаєтесь. І в такі миті відчуваєш, що Бог поруч, що Він з усіх боків вас огородив, і ви йдете по життю, наче під ковпаком, під Його захистом, а Бог іде разом із вами.

Плата за звичку

Докладіть усі зусилля для того, щоб ваші стосунки з Богом не перейшли у звичку або, що ще гірше, – у панібратство. Бо за це можна дуже дорого заплатити. Як це було в житті Уззи. У домі його батька Амінадава 20 років стояв ковчег. Амінадавові сини настільки звикли до нього, що в них не було страху перед ним, і Узза запросто вхопився за ковчег. «І запалився Господній гнів на Уззу, і Бог уразив його там за цю провину. І Бог помер там при Божому ковчезі» (2 Сам. 6:7).

Нині люди настільки звикли до Божої близькості, що дозволяють собі надмірне панібратство щодо спілкування з Богом. Бог явив нам велику милість, ставши більш доступним для нас, ніж для будь-якого ізраїльтянина. Саме про цей час мріяв Мойсей. У таємницю нашої спільноти з Богом бажать проникнути ангели. Але не втрачаймо субординації й шанобливого ставлення до Бога.

Найбільшою помилкою Юди Іскаріотського були не зрада, бо й інші зраджували, не злодійство й не самогубство (це вже був наслідок), а те, що, три з половиною роки спілкуючись з Христом, він не зумів побудувати з Ним стосунків. Він не прийшов до Христа й не сказав: «Прости!».

Ми можемо хотіти спілкуватися з Богом, можемо перебувати в Божій присутності (нам тоді так приємно!), але в цьому всьому так і не відкрити свого серця Богові, не стати перед Ним такими, якими є насправді.

Візьмімо для себе уроки.

Як побачити Бога

«Єдиний, що має безсмертя і живе в неприступному світлі, Якого не бачив ніхто із людей ані бачити не може» (1 Тимофія 6:16).

Одного разу могутній король скликав усіх мудреців свого королівства, жадаючи, аби вони показали йому Бога. Їм загрожувала найстрашніша кара, якщо вони не зможуть цього зробити.

Бідологи у відчаї рвали на голові волосся, не знаючи, що робити. І тут якийсь пастух пустив звістку, що може дати собі раду з цим завданням.

Його відразу привели до короля. Пастух вивів короля на терасу.

– Подивися на сонце! – сказав він.

За якусь хвилину король затулив очі і вигукнув:

– Ти що, хочеш, аби я осліп?

– Сонце – це лише малесенька частинка творіння Творця, – відповів йому пастух. – Це навіть не одна іскра Його сяєва... Як же ти можеш сподіватися, що твої очі зможуть дивитися на Нього Самого?

«Один-бо є Бог і один Посередник між Богом та людьми – Людина Христос Ісус, що дав Самого Себе на викуп за всіх» (1 Тимофія 2:5-6).

«Говорить до Нього Пилип: «Господи, покажи нам Отця, і вистачить нам!» Промовляє до нього Ісус: «Стільки часу Я з вами, ти ж не знаєш, Пилипе, Мене? Хто бачив Мене, той бачив Отця» (Івана 14:8-9).

КОЛИ РАДІЄ НЕБО

У ДНІПРІ ОХРЕСТИЛИ БЛИЗЬКО 500 НОВОНАВЕРНЕНИХ ХРИСТІЯН

Відкриваючи урочистість, ведучий, пастор Юрій Кулакевич сказав до охрещуваних: «Радіємо разом з вами, брати і сестри, що ви, повіривши у серці, готові цю віру засвідчити своїми вустами перед людьми і Богом».

У молитві про благословення заходу присутніх повів перший заступник старшого єпископа УЦХВЄ Анатолій Козачок. Молитву за владу в Україні звершив єпископ Олександр Бабійчук, за духовне відродження нації – єпископ Юрій Веремій, за мир в Україні – старший пресвітер об'єднання церков ХВЄ Рівненщини Олександр Коток.

День, який увійде в історію

Звертаючись до охрещуваних, старший єпископ Української Церкви Християн Віри Євангельської Михайло Паночко, ініціатор цього урочистого зібрання, зазначив, що це хрещення – історична подія для всієї країни.

«Київський князь Володимир, політичний діяч, свого часу дійшов висновку, що в країні, у якій люди поклоняються ідолам, успішного суспільства, процвітаючої держави не збудуєш. Він був переконаний,

що, власне, християнська віра кардинально змінює людське серце, – сказав старший єпископ. – Сьогодні унікальний день, він увійде в історію: як у нашу особисту – в історію Церкви, так і, я молюся, щоб це було, – в історію нашої країни».

Цього дня сотні людей публічно засвідчили свою віру в Ісуса Христа як особистого Спасителя. Вони ніби продовжують добру традицію, яку започаткував князь Володимир 1030 років тому. І тим самим нагадують сьогодні усім українцям про наше історичне християнське коріння та спонукують рухатися до Бога і з Богом.

Хрещення за євангельською традицією

Після урочистого богослужіння служителі, які мали хрестити, та охрещувані (усі в білих одягах – як символ чистоти і святості) перейшли через пішохідний міст на Труханів острові, де відбулося святе водне хрещення. Проводили його за євангельською протестантською традицією, яка наслідує першоапостольську практику повного занурення у воду. Хрещення проводиться по вірі в Ісуса Христа у свідомому віці.

Попри іще одну невелику зливу,

яка накрила береги Дніпра, серця присутніх сповнила радість від присутності Неба на землі, коли сотні людей одночасно віддали себе на служіння Богу.

До речі, згідно із переказами, саме неподалік від цих місць князь Володимир хрестив киян у 988 році. Як відомо, з приходом християнства на київські землі тут розпочалася ера розбудови сильної держави. Пам'ятник Магдебурзькому праву стоїть як нагадування про вплив Євангелія на народи.

chve.org.ua

Біллі ГРЕМ

МИР ДЛЯ ПОЛАМАНОГО СВІТУ

Середній об'єм продажу товарів військового призначення за останні п'ять років виріс на 22% порівняно з попереднім періодом.

Витрати на озброєння завдають людству великих втрат. І не тільки тим, що багато тисяч людей загинуть в результаті застосування того чи іншого озброєння. Ресурси, які можна було б використати для боротьби з голодом, бідністю і хворобами у всьому світі, використовуються на гонку озброєнь. У результаті мільйони людей приречені на передчасну смерть від виснаження чи хвороб, які можна було б попередити. Тому питання про витрати на зброю в усьому світі – не просто політичне. Це проблема моральна і духовна.

Біблія говорить про мир з Богом

Головна ідея Євангелія полягає в тому, що завдяки Ісусу Христу і Його смерті на хресті бунтівне людство може мати мир з Богом. Біблія каже, що Ісус «благовістив мир вам, далеким, і мир близьким» (Еф. 2:17). Світ, повний жадливих наслідків гріха (війна – один з них), понад усе потребує в наші дні саме Доброї Звістки про Ісуса Христа.

Лише Ісус Христос може змінити серце людини. Зі слів Ісуса, саме «зсередини, із людського серця виходять лихі думки, розпуста, крадіж, душоубства, перелюби, здирства, лукавства, підступ, безсидства, завищує око, богозневага, гордощі, безум» (Мр. 7:21-22). Апостол Яків у своєму посланні запитує: «Звідки війни та свари між вами? Чи не звідси, від ваших пожадливість, які в ваших членах воюють?» (Як. 4:1). Ось чому людськими силами неможливо вирішити проблему миру. Лише Христос може розібратися з глибинними причинами – духовною спрагою людського серця, якому потрібно примиритися з Богом.

Біблія говорить про Божий мир

У серце людини Бог приносить саме мир: «Зоставляю вам мир, мир Свій вам даю! Я даю вам не так, як

дає світ. Серце ваше нехай не тривожиться, ані не лякається!» (Ів. 14:27). Ми можемо бути не просто в мирі з Богом, але мир Божий може бути в наших серцях, – попри всі життєві незгоди.

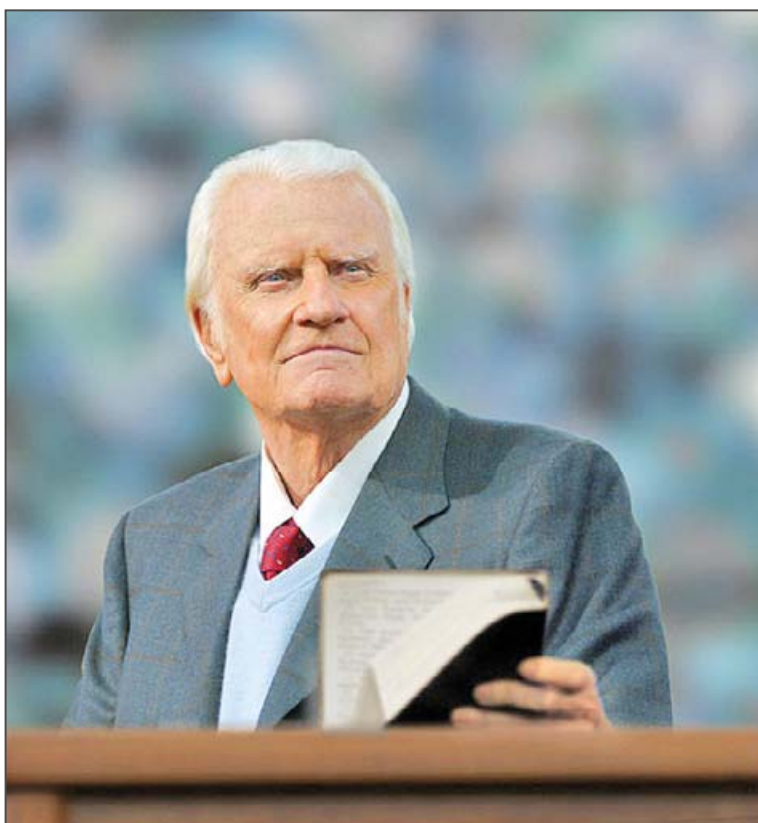
Серця багатьох людей на землі стурбовані і наповнені страхом. Але Христос може принести в їхні серця мир – навіть у важких зовнішніх обставинах.

Біблія говорить про мир між людьми

Коли Адам в Єва згрішили, розірвався зв'язок між ними і Богом. Але тоді ж зруйнувалися і їхні стосунки один з одним – вони намагалися сховатися не тільки від Бога, але і один від одного. З тих пір наслідки гріхопадіння постійно руйнують відносини між людьми на всіх рівнях: чоловік стає проти жінки, брат проти брата, сусід проти сусіда, плем'я проти племені, народ проти народу.

Але Христос прийшов, щоб знищити наслідки гріхопадіння, принести мир з Богом, мир у серце, і мир між людьми.

Саме тому вертикальний вимір – наші стосунки з Богом – нерозривний з горизонтальним – нашими стосунками з іншими людьми. І приклад тому – Сам Господь, Який і прощав гріхи, і годував голодних.

Страждання людей стосується нас, бо воно стосується Бога. Люди, чие життя зранене поламаними стосунками, не можуть залишити нас байдужими, бо Сам Бог небайдужий до всіх «змучених і обтяжених».

Тому найкращий інструмент для панування миру – Євангеліє. Воно закликає бути миротворцями в цьому світі. Звичайно, на землі не буде досконалого миру, поки не зацарює Цар над царями і Пан над панами – Ісус Христос. Поки у світі є гріх, тут не може бути досконалого миру. Та чи означає це, що нам потрібно опустити руки і перестати докласти зусиль до того, щоб цей світ ставав більш мирним? Ні! Ісус сказав: «Блаженні миротворці, бо вони

будуть названі синами Божими» (Мт. 5:9). Він не уточнив, що саме маєтись на увазі під словом «миротворці». Але логічно припустити, що для Нього за цим словом стоять ті, хто шукає миру в усіх трьох вимірах, про які каже Біблія, – миру з Богом, миру в серці і миру між людьми.

Інколи нам здається, що питання світової кризи – політичної, моральної, духовної – не в нашій владі. І що б ми не говорили і не робили – це не принесе жодного плоду. Але це не так! І ось що ми можемо зробити – бути миротворцями в цьому неспокійному світі.

Апостол Павло писав: «Отже, перш над усе я благаю чинити молитви, благання, прохання, подяки за всіх

людей, за царів та за всіх, хто при владі, щоб могли ми провадити тихе й мирне життя в усякій поборності та чистості...» (1 Тим. 2:1-2). Біблія обіцяє: «... дуже могутня ревна молитва праведного!» (Як. 5:16). Почнімо молитися, щоб Бог міг взяти все у Свої руки і неосязним для нас чином принести мир цьому світу.

Почнімо активно долучатися до творення миру. Це дуже складно, значно складніше, ніж розпалювання ворожнечі і агресії. Почнімо брати участь в ініціативах, спрямованих на досягнення миру. Це важко, але мовчати про таку важливу моральну проблему – моральна безвідповідальність.

Ми не знаємо, що нас чекає в майбутньому. Над усім світом нависла нова загроза війни. Я особисто не вірю, що Бог дозволить людям повністю знищити все живе на планеті в результаті ядерного холокосту. Я вірю, що кінець світу настане в час, який встановив Бог, і способом, який вибере Він, а не з волі людського безумства.

Одного дня війни, ненависті, несправедливості, жадоба і біль, які вразили світ, проминуть. Ісус Христос повернеться з перемогою і у славі, щоб встановити на землі Своє Царство. Сатана буде зв'язаний на тисячу років. Того дня виконаються слова з Об'явлення: «І почув я гучний голос із престолу, який кликав: Оце оселя Бога з людьми, і Він житиме з ними! Вони будуть народом Його, і Сам Бог буде з ними, і Бог кожну слізу з очей їхніх зітре, і не буде вже смерті. Ані смутку, ані крику, ані болю вже не буде, бо перше минулося! Той, Хто свідкує, говорить оце: Так, незабаром прийду! Амінь. Прийди, Господи Ісусе!» (Об. 21:3-4, 22:20).

На це наша надія. А поки що ми маємо Євангеліє, що несе людям надію через Вістку про хрест і воскресіння нашого Господа Ісуса Христа, Який прийшов у світ принести мир.

КАРТА ЗМІН

Нинішнє покоління живе так, ніби все, що мало відбутися, вже відбулося. Ніби все життя триватиме так, як ми собі запланували, і ми завжди зможемо купувати і продавати все необхідне, завжди будемо мати можливість працювати, зможемо вільно відвідувати церкви. Але безповоротні, несподівані зміни чекають на всіх.

У часи народження Ісуса Христа в Ізраїлі діялося немало речей, багато в чому схожих на теперішні події в Україні. Країна була розділена на дві окремі держави; кожна з цих частин була в той чи інший період захоплена і перебувала під владою різних імперій (Вавилон, Ассирія, імперія Олександра Македонського).

Перша частина – Юдея відвоювала свободу на короткий термін, але знову остаточно була захоплена Римом і, маючи лише умовну автономію, перебувала в страху народних хвилювань і їхнього ймовірного придушення.

Друга частина – Ізраїль – була змішана з іншими племенами і, по суті, вже не вважалася ізраїльським народом, а потім була відновлена як Самарія – теж під владою Риму.

Маючи спільне коріння, люди ворогували між собою і претендували на главенство щонайменше в релігійних питаннях.

У країні було кілька угруповань, «партій» – фарисеї, що були при владі, консервативні саддукеї, радикальні зилоти. І найголовніше – люди втомилася від рабства і чекали обіцяного Месію, Царя, Котрий би приніс свободу...

Що ж нам потрібно робити? Що про це говорив один із найбільших пророків на землі?

Покайтеся (Лк. 3:3-9)

Як би ми не любили нашу Батьківщину, ми змушені будемо визнати, що Святий Бог не закриває очі на гріх, який діє серед наших людей. І мова не тільки про корумпованість і беззаконня влади в Україні.

30 тис. дітей не мають батьків.
1,5 млн. наркозалежних.
40 тис. щорічно помирають через алкоголь.

Перше місце в Європі за захворюванням на СНІД тощо.

Нам необхідне покаяння. Усім. Незалежно від віку. Незалежно від місця народження. Незалежно від становища в суспільстві: олігарх чи простий студент. Незалежно від професії. Нам всім необхідне щире покаяння – і на заході, і на сході, бо ми всі грішні і потребуємо спасіння.

Дійте (Лк. 3:10-14)

До Івана Хрестителя з простим питанням: «Що нам робити?» приходили три категорії людей, яким пророк говорив прості, але сильні істини.

Митникам – «Не стягайте нічого над те, що вам звелено».

Воякам – «Нікого не кривдьте, ані не оскаржуйте фальшиво, удовольняйтеся платнею своєю».

Це слово звернене до всіх, хто при владі, – політиків, адміністрацій, лікарів, учителів, поліції, суддів тощо – не беріть хабарів, задовольняйтеся тим, що маєте. Лікуйте без

халатності, захищайте невинних і судіть злочинців, а не навпаки.

Третя категорія людей, до яких було звернене слово Івана Хрестителя, – звичайні, прості люди. Їм він говорив: «У кого дві сорочці, нехай дасть немаючому; а хто має поживу, нехай робить так само».

Це слово звучить для кожного з нас. Залишимо свій егоїстичний менталітет, мовляв, моя хата скраю... Живімо

не для себе, а для інших... Для цього просто необхідно мати жертвне серце, а це неможливо без наступної вимоги.

Прийміть Христа (Лк. 3:15-18)

Ізраїль чекав царя, який би приніс країні свободу і процвітання, як і Україна нині чекає президента, який зробить те саме для неї. І Цар прийшов, але приніс не ту свободу, яку очікували люди. Він прийшов не на білому коні в оточенні воїнів, а на маленькому ослику, в оточенні простих рибакол. Він закликав не до звільнення землі від чужоземних

загарбників, а до очищення сердець. Його не посадили на трон в царській одежі і короні, а повісили оголеним на хресті, навішавши на голову терновий вінець.

І це Той, Хто звільнив людей від рабства? Так, але не від рабства імператора чи диктатора, а від рабства гріха, що нескінченно цінніше, ніж тимчасова земна свобода, бо стосується вічності.

Ізраїль так і не зрозумів цього, відкинув Христа і в результаті був стертий з лиця землі. Чи зрозуміє Україна?

Павло ТОКАРЧУК.

Лагодити, а не викидати

Літнє подружжя, яке прожило разом більше 50 років, запитали:

– Напевно, ви жодного разу за півстоліття не посварилися?

– Та ні, траплялося і таке, – відповіли чоловік і дружина.

– Може, у вас ніколи не виникало жодних потреб, у вас були ідеальні родичі і дім – повна чаша?

– Та ні, все, було, як у всіх.

– Але ви ніколи не хотіли розлучитися?

– Бували й такі думки.

– Як же вам вдалося так довго прожити разом?

– Мабуть, ми народилися і виросли в ті часи, коли зламані речі було прийнято лагодити, а не викидати.

ВІРУЮ

АДЕЛЬ: СЕРЕД ЖАХУ – НАДІЯ

Індонезія. П'ята година ранку, понеділок, 10 січня 2000 року. У тіні пальм, які повільно похитувалися на вітрі, Адель зібрала близько 50 дітей. Вона почала голосно співати: «Уперед, Христові воїни...» Коли діти підхопили слова пісні, у їхніх очах можна було помітити страх.

«Я не хочу вмирати!» – раптом вигукнув один із дітлахів. Йому ще не було й десяти років. «Ми не помremo», – спокійно відповіла Адель, нахилившись до нього. Наляканий хлопчик неохоче почав знову співати разом з усіма. Вони заспівали ще одну пісню, плескаючи тремтячими ручками. Адель намагалася співом заглушити жахливі волювання, що лунали знизу, близько за півтора кілометра від них.

Вона знала, що повинна зробити все, щоб діти не плакали, особливо старші. Якщо хтось один заплаче – почнеться масова істерія. Адель захоплювалася мужністю дітей. Навіть батьки, які зібралися навколо, здавалося, черпали силу у своїх мужніх дітях.

Спів тривав. Адель оглянула присутніх і помітила серед них двох своїх власних дітей. Крістіні було вже дев'ять років, Крістіано – сім. «Я мушу бути мужньою», – переконувала себе Адель. Вона повинна бути хороброю заради своїх дітей, заради всіх дітей. Вона свято вірила в Христа. Вона дуже хвилювалася за своїх дітей, особливо за Крістіана, свого маленького «Анто». Він був таким дрібненьким для свого віку.

У глибині серця Адель молилася, просячи в Бога захисту, й раділа, що, утікаючи з дому, встигла прихопити з собою Біблію. Тепер вона розгорнула її, обережно перегорнувши кілька пожовкліх сторінок у пошуках знайомого вірша й прочитала вголос: «Я все можу в Тім, Хто мене підкріплює, в Ісусі Христі». Потім Адель

відкрила Псалми, і всі хором знову заспівали.

Незабаром діти почали скаржитися, що хочуть їсти і пити. Ще від полудня вони сиділи на пагорбі, а тепер сонце хилилося до заходу й висвітлювало небо яскравою помаранчевою загравою. Захід сонця тут, на їхньому маленькому індонезійському острові Доді, такий живописний! Утім, сьогодні сутінки – зловісний символ початку темряви, яка ось-ось огорне їхнє село.

Раптом спів дітей перервали крики Мету: «Тікай, Адель, тікай!». Адель кинулася до краю пагорба, намагаючись що-небудь розгледіти у сутінках. Вона ледь змогла розрізнити силуети чоловіків, які піднімалися крутим схилом угору. Знову залунав голос Мету: «Збирай дітей! Швидше! Біжи в джунглі!».

Почувши постріли, які долинали до вершини гори, і побачивши дим, що піднімався до неба, Адель завмерла. Вони підпалили все село. Вона бачила, як горять усі будинки, і її будинок теж.

Вона не знала, що робити: кинутися на допомогу Мету чи бігти до дітей. Усе відбувалося занадто швидко. Так само швидко у пам'яті промайнуло і все її життя. Двоє любих діточок... Люблячий чоловік... Життя було прекрасним.

Перш ніж кинутися до дітей, Адель востаннє поглянула на Мету. Тієї миті їй мимоволі пригадався зухвалий сімнадцятирічний юнак, який уперто сидів на табуреті в будинку її матері... Тепер лише Бог може розлучити нас.

***

Липень 1989 року. «Мамо, він схожий на мавпу!» – прошепотіла Адель, крадькома взираючи з-за дверей кухні й намагаючись розгледіти юнака, який очікував на неї у кімнаті.

На маму її слова не мали жодного впливу. Може, Адель і занадто молода, щоб виходити заміж, та вона повинна з повагою ставитися до неохотної рішучості молодого чоловіка.

Він приходив до їхнього будинку щодня, приблизно у той самий час. Адель не знала,

лестило їй це чи дратувало, коли Мету знову й знову сідав на табурет і повторював своє прохання. Щоразу Адель відповідала одне й те ж, але Мету або відмовлявся серйозно поставитися до її відповіді, або просто прикидався, що не чує її.

«Я не хочу виходити заміж. Я занадто молода. І навіть якщо я й хотіла вийти заміж, я не хочу виходити заміж за тебе!» – вкотре повторювала Адель. Їй було всього 17, її краса розквітла зовсім нещодавно. Їй не хотілося виходити заміж, хоча їй і робили чимало пропозицій.

Мету не сперечався і не ображався на таку різку відповідь. Він просто приходив знову і терпляче пояснював, що Адель повинна стати його дружиною. «Це воля Господа. Навіть якщо ти думаєш, що я схожий на мавпу».

Адель, почувши це, зніяковіла. Однак Мету не здавався: «Ти вийдеш за мене?».

Вона знала, що сперечатися немає сенсу, а тому просто сиділа і чекала, поки він піде. Нарешті Мету встав, скинув свою сорочку, акуратно згорнув її і поклав їй на коліна. «Ти не відповідаєш мені, тому моя сорочка чекає тебе відповіді за моєї відсутності».

Адель була вражена таким жестом. А може, він і не такий поганий, як їй здавалося?..

Через три місяці Адель і Мету відсвяткували весілля. Це було традиційне весілля, відповідно до місцевих звичаїв. Воно почалося яскравим днем і тривало далеко за північ. Усіх жителів села, які прийшли, щоб стати свідками цієї радісної події, годували дівчі. Весь день пролетів як одна мить. Адель усе ще намагалася подолати своє занепокоєння тим, що вона занадто молода і її заміжжя – це жахлива помилка. А також тим, як їй зрозуміти свої нові обов'язки дружини, адже із семи дітей у сім'ї вона перша виходила заміж. Лише слова пастора приносили їй утіху. «Адель», – промовив він, – тепер лише Бог може розлучити тебе і Мету».

Через місяць після весілля Адель завагітніла,

та після довгих і болісних пологів дитина народилася мертвою. Адель і Мету були в скорботі.

Однак через п'ять місяців Адель знову завагітніла. Цього разу дитина народилася на три місяці раніше і ніхто не думав, що вона виживе. Друзі, які приходили відвідати Адель, налаштували її «бути сильною, коли дитина помре».

«Моя дитина не помре!» – уперто твердила Адель. Вона була абсолютно переконана, що дитина виживе, і відмовлялася вірити сім'ї та сусідам. Вона не може втратити ще одну дитину!

Адель ніжно поклала свою новонароджену доньку на подушку і тихенько розмовляла з нею, одночасно молячись Богу. Вона шепотіла: «Крістіно, ти не дочекалася дев'яти місяців, ти народилася так рано. Ти така маленька, але тато і я сильно любимо тебе. І я знаю, що Бог захистить тебе».

На подив усієї родини і жителів села, Крістіна вижила і була здоровою дитиною, а через два з половиною роки народився її братик Крістіано.

Адель і Мету були надзвичайно щасливі. Незабаром після народження Крістіано вони переїхали до свого власного невеличкого будинку із трьох кімнат, спорудженого з бамбука, із земляною підлогою. Це було скромне житло, проте власне. Можливо, коли діти підростуть, вони зможуть змінити будинок на більший і кращий. Вони старатимуться. А поки що вони й так були щасливі, що тепер живуть окремо від батьків Мету.

Майже всі жителі села, в якому мешкала Адель, були християнами. Адель із задоволенням допомагала у церкві проводити біблійні уроки для дітей. У селі було понад 50 дітей віку Крістіни та Крістіано. Адель любила читати їм біблійні історії, які колись читав їй дідусь. Як добре, що тепер вона робить те ж, що і її батько – проповіді Євангеліє, навіть якщо проповіді лише сусідським дітям.

Далі буде.

РЕЛІГІЙНІ ОСНОВИ НАУКИ

За влучним виразом Анрі Пуанкаре, наука не зводиться до суми фактів, як будинок не зводиться до купи каміння. У тому самому «камінні» фактів одним бачиться задум великого Архітектора, іншим – безмежна череда ілюзій, що змінюють одна одну, ще іншим – не більш ніж вдале поєднання випадкових елементів. У чому причина такої різниці? А в тому, що кожен розглядає факти через свої власні окуляри, які називають «світоглядом» чи «релігією».

Навіть якщо не брати до уваги таке цікаве явище нашого часу, як тенденцію багатьох людей бачити в особі вчених бездоганних і непогіршених жерців храму істини і безумовно вірити будь-яким газетним чуткам, якщо повідомлення супроводжується магічною формулою «вчені виявили, що...», наука не

може існувати поза світоглядно-релігійним контекстом.

Вже в самому визначенні науки прослідковується її релігійний аспект: віра в об'єктивне існування законів природи; віра в єдність цих законів, що проявляється як в природних умовах, так і в лабораторії; як при спостереженнях, так і в експериментах;

віра в розумний характер цих законів, що дає можливість їх досягнути раціональним шляхом.

Неважко переконатися, що всі три положення, по-перше, носять чисто релігійний характер, а по-друге, не є незалежними судженнями, а витікають як наслідок з віри в існування Єдиного розумного Законодавця.

Те, що ми сьогодні називаємо науковим методом, витікає безпосередньо з креаційних релігійних переконань. Саме тому, попри високий рівень розвитку астрономії, медицини, землеробства, металургії, архітектури і мистецтва у всіх дохристиянських цивілізаціях, власне наука і заснована на ній технологія склалися лише в пізньоевропейській цивілізації, де віра в єдиного Творця, Котрий «премудрістю заснував землю, небеса утвердив розумом, тримаючи все словом сили Своєї», стала невід'ємною частиною як загальної культури, так і індивідуальної свідомості. А там, де не було уявлення про Законодавця, не було і пошуку законів, і окремі їх відкриття (наприклад, закон Архімеда) були плодом не стільки досліджень, скільки раптових геніальних осянь при вирішенні чисто практичних завдань.

Саме віра в досконалий характер Божого творіння спонукала богослова-природознавця Йоганна Кеплера потратити кілька років свого життя на з'ясування причини невідповідності руху Марса уявленням як Птолемея, так і Коперника. Відкриття законів Кеплера, а також закон гравітаційної взаємодії Ньютона заклали основи теоретичної механіки і були заслужено сприйняті як найбільш переконливе підтвердження правдивості постулатів про єдність і розумність законів світобудови.

Однак відносини між наукою і християнською релігією останні півтори сотень літ нагадують персонажів

євангельської притчі про блудного сина. Добившись певних досягнень у своїй галузі (вивчення матеріального світу), природознавство забрало свою частину батьківського спадку і пішло в далеку країну – у царину матеріалізму і атеїзму. До трьох початкових світоглядних принципів науки був доданий четвертий принцип – натуралізм, що проголошує: усе у світі має лише природні причини. Цей принцип також носить чисто релігійний характер і не піддається перевірці науковими засобами. Бо неможливо визначити колір за допомогою слухового апарату.

Свідчення неспроможності натураліста

Якось до Ісака Ньютона зайшов його друг-агностик. Він був вражений витонченістю діючої металеві моделі сонячної системи, що стояла на столі вченого «Хто зробив це чудо?» – запитав гість. «Ніхто», – відповів Ньютон, – це саме собою утворилося». «Ти жартуєш», – не повірив скептик. Вчений пишно подивився на нього і з сумом зробив висновок: «Ти не можеш повірити, що ця примітивна копія утворилася сама собою, як же ти тоді віриш, що набагато складніший оригінал виник з волі випадку?».

Відомий експерт в галузі теорії інформації директор Німецького федерального інституту фізики і технології, професор Вернер Гітт підрахував, що якщо ми записали інформацію всіх бібліотек світу на надсучасні мікросхеми комп'ютерної пам'яті, вийшла би «купка», співмірна за висотою з віддаллю від землі до місяця. Але якщо ми могли записати ту ж кількість інформації на молекули ДНК, об'єм носія не перевищив би одного відсотка від розміру головки шпильки! Так що твердження про випадкову появу вимагає значно сліпішої

віри, ніж припущення про розумного Творця.

Чим глибше ми вивчаємо світобудову, тим більше виявляємо в ній свідчення порядку, улаштування і розумного задуму – того, що один із сучасних астрономів влучно назвав «відбитками пальців Творця».

У наші дні ми стаємо свідками завершення історії про блудного сина. Природознавство – «природне богослов'я» – повертається в лоно загального богослов'я, син рухається в напрямку батька, що давно кинувся йому назустріч. Схоже, наука стоїть на порозі фундаментальної зміни парадигми. Усе більше природознавців приходять до висновку, який зробив лауреат Нобелівської премії, основоположник квантової механіки Макс Планк: «Релігія і наука ніскільки не виключають одна одну, як це думали раніше і чого бояться багато наших сучасників; навпаки, вони узгоджуються і доповнюють одна одну. І релігія, і природнича наука вимагають для свого обґрунтування віри в Бога, але для першої (релігії) Бог стоїть на початку, для другої (науки) – у кінці всього мислення. Для релігії Він надає фундамент, для науки – вінець розробки світоспоглядання».

Ми всі дивимося на наукові факти через окуляри свого світогляду. Чи правильно ми сприймаємо факти – залежить від цих окулярів. Тому вкрай необхідно час від часу знімати ці окуляри, як би вони нам не подобалися, і приміряти інші. Дуже багато непорозумінь усуваються, варто тільки подивитися на проблему очима опонента. Саме цього вимагає від людини Слово Боже, закликаючи нас все випробовувати і розуміти, у що ти віриш.

Сергій ГОЛОВІН.

Президент Християнського науково-апологічного центру.

ТЕ, ЩО НАМ КАЗАЛИ, КОЛИ МИ БУЛИ ДІТЬМИ

Не біжи, йди поволі; швидко; їж усе; мий руки; чисти зуби; мовчи; говори; перепроси; привітайся; ходи сюди; відчепись від мене; йди бавитися; не перешкоджай; не біжи; вважай, бо впадеш; тим гірше для тебе; ти не вмієш; ти замалий; я сам зроблю; ти вже великий; йди спати; вставай, вже пізно; я маю роботу; бався сам; одягнися; не стій на сонці; йди на сонце; не розмовляй з повним ротом...

ТЕ, ЩО МИ ХОТИЛИ Б ПОЧУТИ

Люблю тебе; ти гарний; я щасливий, що тебе маю; як почувашся? боїшся? чому не хочеш? ти дуже милий; приємний; розкажи, що ти відчував; ти щасливий? мені приємно, коли ти смієшся; плач, якщо хочеш; кажи те, що хочеш; чому страждаєш? що тобі не подобається? довіряю тобі; мені приємно з тобою; хочу розмовляти з тобою; мені приємно слухати тебе; ти мені подобаєшся такий, який ти є; гарно бути разом; скажи, якщо я помилився... Навколо нас багато людей чекають на слова, які хотіли почути ще в дитинстві.

Нервово смикаючи ручку своєї сумочки, одна пані сказала: «Знаю, що мій чоловік вміє бути ніжним і сердечним. Він завжди такий з нашим псом».

Церква «Христа Спасителя»

Щонеділі о 10-й – загальне зібрання
Щопонеділка о 19-й – молитва за зцілення
Щоп'ятниці о 19-й – вивчення Біблії
Щосуботи о 17-й – молодіжне зібрання

м. Сколе, вул. Стрийська, 28-а

Телепрограму «Вірую» дивіться в Інтернеті на viruuy.at.ua, YouTube, CNL-Україна, у кабельних мережах і в цифровому форматі на телеканалі РАІ (вівторок, четвер і субота о 16:35-й год.).

На CNL-Україна і на телеканалі РАІ (вівторок, четвер і субота о 09:20-й ранку) дивіться християнську телепрограму «Одвічні істини».

Церква «ВІФАНІЯ»

м. Львів, вул. Жовківська, 8 (р-н Підзамче)

НЕДІЛЯ – 10, 18 год.

ПОНЕДІЛОК – 19 год. (молодіжне служіння)

СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.

ЗАПРОШУЄМО НА БОГОСЛУЖІННЯ В ІВАНО-ФРАНКІВСЬКИХ ЦЕРКВАХ ХРИСТІЯН ВІРИ ЄВАНГЕЛЬСЬКОЇ:

Адреса:
вул. МОЧУЛЬСЬКОГО, 1

(на Майзлях).

ЩОНЕДІЛІ –

о 10 год.,

ЩОСЕРЕДИ –

молодіжне

служіння о 19 год.

Адреса:

вул. ГАЛИЦЬКА, 203

ЩОНЕДІЛІ –

о 10 год.,

ЩОСЕРЕДИ –

о 19 год.

Дорогі друзі! Слухайте ХРИСТІЯНСЬКУ РАДІОПЕРЕДАЧУ «ВІРУЮ» «НА ТРК РАІ

ЩОПОНЕДІЛКА. ЩОСЕРЕДИ.

ЩОП'ЯТНИЦІ о 11:15

- Верховина 106.3

- Косів 105.6

- Бурштин 101.6

- Долина 106.6

- Яремче 106.5

РАДІОПЕРЕДАЧА

«ДОРОГА ДО БОГА»

ЩОСУБОТИ о 09:10

Коломия 106.8 FM

ДОВІРА

Один чоловік якось зірвався з урвища. Завдяки швидкій реакції йому вдалося вхопитися за маленький кущик, що ріс над прірвою. Отак зависнувши над урвищем, він з усіх сил закричав:

– Боже, спаси мене!

У відповідь – цілковита тиша. Чоловік закричав знову:

– Спаси мене, Боже!

І тоді згори почувся голос:

– Усі так кажуть, коли опиняються в біді.

– Але не я, Господи! Кажу це абсолютно щиро. Розповідати про Тебе всім. Увірую у всі Твої слова! – обіцяв бідолаха у відчай.

– Гаразд. То відпусти гадузку, – мовив Господь.

– Відпустити гадузку? Та ж я ще не збожжевів!..

ЯКБИ Я НАРОДИЛАСЯ ВДРУГЕ

Хтось запитав мене кілька днів тому: якби я могла народитися вдруге, чи захотіла б прожити життя наново? Довго не думаючи я відповіла «ні». Та згодом трішки замислилася...

Маючи змогу наново прожити своє життя, я менше говорила б, натомість більше б слухала. Не боялася б запросити до себе на вечерю друзів тільки через те, що на килимі є кілька плям, а оббивка дивану трохи вицвіла.

Я б смакувала крихкі булочки в елегантному салоні і вже зовсім не турбувалася б через сажу, коли горить коминак. Обов'язково знайшла б час, аби

послухати спогади дідуся, який розповідає про роки своєї молодости. Влітку не вимагала би, щоб позачинали всі вікна в машині, бо я щойно зробила собі завивку.

Я не допустила б, аби свічка у формі ружі розплавилася, забута в комірчині, а часто б її запалювала, доки вона б не догоріла до кінця.

Я б лягла собі на лугу і перекочувалася разом з дітьми, зовсім не хвилюючись, що забрудню сукенку.

Набагато менше плакала б і сміялася, дивлячись телевизор, а частіше – спостерігаючи життя.

Більшою мірою ділила б відповідальність зі своїм чоловіком.

Почуваючись погано, лягла б у ліжку замість того, щоб бігти з гарячкою на роботу, наче

без мене там світ завалиться.

Замість дев'ять місяців поспіль не терпляче чекати, коли ж нарешті закінчиться моя вагітність, полюбила б кожен її мить, усвідомлюючи, що ця дивовижна дія, яка відбувається у мені, є єдиною можливістю співпрацювати з Богом у здійсненні чуда.

Синові, який прибіг поцілувати мене, не сказала б: «Досить, досить, іди митися, бо вечеря вже готова».

Частіше казала б: «Я люблю тебе», натомість рідше: «Мені прикро»... Та передусім якби я могла розпочати все спочатку, то цінувала б кожен хвилину... Споглядала б її так довго, доки не побачила б, якою вона є насправді... Жила б нею... І ніколи б її не віддаляла.

Ерма БОМБЕК.

SLAVIC FULL GOSPEL CHURCH СЛОВ'ЯНСЬКА ЦЕРКВА ПОВНОГО ЄВАНГЕЛІЯ

Запрошуємо на богослужіння:

НЕДІЛЯ - 10:00, 18:00

ЧЕТВЕР - 19:00 (розбір Божого Слова)

5851 E Wallings Rd, Broadview Heights, Ohio 44147

+1 (440) 570-81-45

(пастор Євген Ілліч Пилипів)

Церква «Спасіння Боже»

Неділя: 12:00-14:00

(Богослужіння)

Четвер: 20:00,

П'ятниця: 21:00

(розбір Біблії)

Субота: 18:00

(молитовне служіння)

ESPAÑA. MADRID.
Av. Pablo Neruda 106 Local 5
L1 «Metro» Alto del Arenal,
C-2, C-7 «Renfe» El Pozo

Телефон:

№ 678-292-970

<http://www.salvaciondedios.com>
salvaciondedios2005@hotmail.com

Щонеділі о 8:00 та о 15:00
ДИВІТЬСЯ
християнську телепередачу «Вірую»
на каналі ТРК «3-студія»

Стежте за програмою телепередач

Християнська церква «ВІФЕЗДА»

Богослужіння

відбувається:

Неділя - 11:00

П'ятниця - 18:30

За адресою:

м. Львів, вул. В. Великого, 4

Чекаємо вас!

ЗАПРОШУЄМО НА СЛУЖІННЯ В ЦЕРКВАХ ХРИСТІЯН ВІРИ ЄВАНГЕЛЬСЬКОЇ:

Івано-Франківська область:

БОГОРОДЧАНИ, вул. Шевченка, 13-б; НЕДІЛЯ – 10 год., П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
БУРШТИН, вул. Міцкевича, 28; НЕДІЛЯ – 10 год., ЧЕТВЕР – 19 год.;
ГАЛИЧ, вул. Вітовського, 30; НЕДІЛЯ – 16 год., СЕРЕДА – 18 год.;
КОСІВ, вул. Горбового, 8; НЕДІЛЯ – 10 год., ЧЕТВЕР – 18 год.;
КАЛУШ, вул. Козоріса, 20; НЕДІЛЯ – 10 год., ЧЕТВЕР – 19 год.;
КОЛОМІЯ, церква «Віфанія», вул. Верещинського, 9; НЕДІЛЯ – 10, 14 год., СЕРЕДА – 18 год.;
КОЛОМІЯ, церква «Віфлєм», вул. Майданська, 1а; НЕДІЛЯ – 10 год., ЧЕТВЕР – 18 год.;
КОРШІВ, вул. Шевченка, 5; НЕДІЛЯ – 10:30, ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
НАДВІРНА, вул. Вагилевича, 16; НЕДІЛЯ – 10 і 18 год., СЕРЕДА – 19 год.;
РОГАТИН, вул. Богуна, 2; НЕДІЛЯ – 10 год., ЧЕТВЕР – 19 год.;
РОЖНЯТІВ, вул. Шевченка (біля базару); НЕДІЛЯ – 9:30, СЕРЕДА – 18 год.;
ТЛУМАЧ, вул. Винниченка, 42; НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА – 20 год.;
ТИСМИНИЦЯ, церква «Благодать», вул. Л. Українки, 2-б; (ТЦ «Хутрове місто», 3-й пов.)
НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА – 19 год.;

СТЕЦЕВА Снятинського р-ну, вул. Миру, 2-б; НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
УТОРОПИ, вул. Центральна; НЕДІЛЯ, П'ЯТНИЦЯ – 10 год., СЕРЕДА, СУБОТА – 17 год.
ЗАРІЧЧЯ, вул. Мазепи, 24; НЕДІЛЯ, – 10, 17 год., СЕРЕДА – 19 год.

Львівська область:

ЛьВІВ, вул. Папарівка, 1; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
РАДІХІВ, вул. Рильського, 1; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
ЖОВКВА, вул. Б. Хмельницького, 29; НЕДІЛЯ – 10:30, ПОНЕДІЛОК, СУБОТА – 19:30;
ВЕЛИКІ МОСТИ, вул. Шевченка, 28; НЕДІЛЯ – 10 год., ПОНЕДІЛОК, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
ПЕРЕМИШЛЯНИ, вул. Галицька, 15 (Дім побуту); НЕДІЛЯ – 10:00;
ЧЕРВОНОГРАД, вул. Ключівська, 18-а; НЕДІЛЯ – 10 і 18 год., ВІВТОРОК – 18:30;
СКОРАЛЬ, вул. Леонтовська, 15; НЕДІЛЯ – 10 і 17 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
СОСНІВКА, вул. Лісна, 5-а; НЕДІЛЯ – 10 і 18 год., ВІВТОРОК – 19 год.;
САМБІР, вул. Січ. стрільців, 49; НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
БІБРКА, вул. Шкільна, 5; НЕДІЛЯ – 11 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.

Рівненська область:

КОСТОПІЛЬ, вул. Сидорова, 5 б; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
СТЕПАНЬ, вул. Прибережна, 26; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., СЕРЕДА, СУБОТА – 19 год.;
с. ГОЛИШІВ Рівненського р-ну, вул. Молодіжна, 10; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР – 19 год.;
ГОЩА, пров. Пекарський, 10; НЕДІЛЯ – 11 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.
М. САРНИ, вул. СМОЛИЧА, 1; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
М. САРНИ, вул. КОВЕЛЬСЬКА, 104-А; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
М. САРНИ, вул. ПАРХОМЕНКА, 3; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ, СУБОТА – 19 год.

м. Чернівці:

вул. Героїв Майдану (колишня Червоноармійська), 24б; НЕДІЛЯ – 9 і 17 год., ЧЕТВЕР – 19 год.;
вул. Університетська, 23; НЕДІЛЯ – 9 год., ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
бульвар Героїв Сталінграда, 9; НЕДІЛЯ – 9 і 17 год., П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
вул. Горіхівська, 32 (румунською мовою); НЕДІЛЯ – 9 год., ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
вул. Івана Підкова, 18 (Садиба); НЕДІЛЯ – 9 год., ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 20 год.;
Театральна площа, 6; НЕДІЛЯ – 10 і 17 год.

м. Вінниця:

вул. Б. Ступки, 21; НЕДІЛЯ – 10 год.

Сумська область:

КОНОТОП, вул. Клубна, 73 а; НЕДІЛЯ – 10 год., ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР – 18 год.

Хмельницька область:

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ, вул. Березнева, 5; НЕДІЛЯ – 9, 15 і 17 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
вул. Миру, 92 б; НЕДІЛЯ – 17 год., ЧЕТВЕР – 18 год.;
ЛЕТИЧІВ, вул. І. Франка, 35/1; НЕДІЛЯ – 10 год.;
НЕТИШІН, вул. Шевченка, 6; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., ВІВТОРОК – 19 год.;
ВОЛОЧИСЬК, вул. Незалежності, 46; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ, Нігинське шосе, 8-а; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., ПОНЕДІЛОК, СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
вул. Молодіжна, 16; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА – 18 год.;
пр. Амбулаторний, 14-а; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., ВІВТОРОК, СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
вул. Драгоманова, 4; НЕДІЛЯ – 9, 12 год., ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
ГОРОДОК, вул. Індустріальна, 2; НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
ІЗЯСЛАВ, вул. Рози Люксембург, 4; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
СЛАВУТА, вул. Михайлова, 27; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
вул. Паперника, 94; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., ЧЕТВЕР – 19 год.

Тернопільська область:

ТЕРНОПІЛЬ, вул. Квітова, 19; НЕДІЛЯ – 10, 18 год.;
вул. Довженка, 4; НЕДІЛЯ – 10, 18 год.;
ШУМСЬК, вул. Вілійська, 12-а; НЕДІЛЯ – 10 і 17 год.;
БУЧАЧ, вул. Коцюбинського, 2; НЕДІЛЯ – 10 год.;
ЗБАРАЖ, вул. Грушевського, 31; НЕДІЛЯ – 10 і 18 год.;
ЗАЛИЩИКИ, вул. Чубинського, 8; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
ТЕРЕБОВЛЯ, вул. Шевченка, 29-а; НЕДІЛЯ – 10 і 17 год.;
ЛАНІВЦІ, вул. Відродження; НЕДІЛЯ – 10 і 18 год.;
МОНАСТИРСЬКА, вул. Січ. стрільців, 24 (зал військкомату); НЕДІЛЯ – 10, СЕРЕДА – 19 год.;
ЗБОРІВ, вул. Козацька, 25; НЕДІЛЯ – 11, 17 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
БЕРЕЖАНИ, вул. Валова, 4; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 20 год.;
КОПІЛИНЦІ, вул. Л. Українки, 27; НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 20 год.;
ГУСЯТИН, вул. Надозерна, 1; КОЗОВА, вул. Шкільна, 13;
ВИШНІВЕЦЬ, вул. Стуса, 20; ЧОРТКІВ, вул. Незалежності, 76;
с. ГРИМАЙЛІВ, вул. Лук'яновича, 3; НЕДІЛЯ – 10 год.;
с. КАМ'ЯНКИ, вул. Тернопільська; с. СТРУСІВ, вул. Миру, 26;
ПІДВОЛЧИСЬК, вул. Гончара, 2; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.

Волинська область:

ЛЮБОМЛЬ, вул. Дружби, 34; НЕДІЛЯ – 11 год., ЧЕТВЕР – 19 год.
ПОЛЬЩА
ВАРШАВА, вул. Виборна, 20 (Warszawa, ul. Wyborna, 20, 03-68); НЕДІЛЯ – 16 год., СЕРЕДА – 17:30;
ВАРШАВА, вул. Клопотовського, 11 (зупинка «Парк Празький»)
(Warszawa, ul. Klotowskiego, 11); НЕДІЛЯ – 14 год.;
ЛЮБЛІН, вул. Млинська, 11 (Lublin, ul. Mlynska, 11); НЕДІЛЯ – 11 год.

ІТАЛІЯ

Церква «ІСУС СПАСИТЕЛЬ», Viale Giorgio De Chirico, 73, Top Sapienza, Roma,
НЕДІЛЯ – 13:30, ЧЕТВЕР – 19 год; тел. +39 (329)735-26-92.

ВІРУЮ

№ 8 (235)
серпень 2018 р.

Виходить щомісяця

Засновник — Івано-Франківська християнська місія милосердя «Добрий самарянин»

Газета видається на добровільні пожертвування

Р/р 26001052535352, АТ КБ «ПРИВАТБАНК»,
МФО 336677, код 14360570

Редактор Олег КАРПЮК

Адреса редакції: 76002, м. Івано-Франківськ,

вул. Мочульського, 1;

E-mail: dobry.samar@gmail.com

Наша сторінка в інтернеті: <http://viruuy.at.ua>

Газета віддрукована в Івано-Франківській друкарні «Місто НВ».

Обсяг — 1,86 умовного друкованого аркуша.
Тираж — 60000 примірників. Замовлення № 923.

Редакція не завжди поділяє погляди авторів.